

АКТУАЛЬНІСТЬ ФОРМУВАННЯ «ПЕРЕХОПЛЮЮЧИХ» ПАРКОВОК У СТРУКТУРІ НАЙБІЛЬШОГО МІСТА

Колеснік К.Ю.

Наукові керівники – Древаль І.В., д-р архіт., доцент,

Пономарьов В.В., доцент

В даний час однією з найбільш актуальних проблем найбільших міст є перевантаженість вулично-дорожньої мережі потоками автомобілів, кількість яких збільшується щороку. Найбільше транспортне навантаження на вулично-дорожню мережу міста припадає на ранковий і вечірній час «пік», коли кількість транспортних засобів на дорогах міста максимальна. Також характерна спрямованість найбільших потоків: в бік центра міста вранці, і від центру ввечері. [1]. Така ситуація пояснюється тим, що в центральній планувальній зоні міста зосереджена велика частина ділового життя міста, а значить місць прикладання праці. Завантаження основних магістралей міста настільки велика, що час, який потрібен автовласникам для досягнення центру міста, набагато перевищує комфортні межі. Низька швидкість руху, велика кількість витраченого на поїздки часу створюють стресові для автовласників умови руху, генерують цілий комплекс проблем – транспортних, психологічних, екологічних, економічних. Дане питання має також соціальний і естетичний аспект.

Ефективним вирішенням даної проблеми є створення системи «перехоплюючих» парковок. «Перехоплюючі» парковки часто розташовують на вхідних магістралях міста в великих пересадочних вузлах, поблизу станцій метрополітену або зупинок наземних видів транспорту. Робота окремої стоянки не може активно вплинути на транспортну ситуацію, в той час як їх сукупність результативна.

Керуючись світовим досвідом можна встановити, що «перехоплюючі» парковки вирішують транспортну проблему і користуються попитом у мешканців. Так, встановлено, що в м. Мілуокі (США) 66 ... 73% пасажирів різних видів маршрутного пасажирського транспорту є водіями і пасажирами автомобілів. [2]

Звільнення центра міста від індивідуального транспорту сприяє поліпшенню привабливості міста як для жителів так і для туристів, формує естетичний образ міста і в цілому поліпшує якість життя в місті. Перевантаження транспортним рухом транспортних мереж призводить до загострення транспортних проблем, зниження ефективності та безпеки руху. У містах світу для скорочення обсягів руху індивідуального транспорту і підвищення привабливості маршрутного пасажирського транспорту використовують «перехоплюючі» парковки. Аналіз

результатів використання такого засобу в містах світу показує їх ефективність. Дослідження досвіду формування «перехоплюючи» парковок є однією з першорядних завдань, необхідних для формулювання архітектурно-містобудівного формування «перехоплюючих парковок» і набуває особливої актуальності у зв'язку з необхідністю розгляду впровадження системи «перехоплюючих» парковок в м. Харкові.

АРХІТЕКТУРНА БІОНІКА – МОВА СУЧАСНОЇ АРХІТЕКТУРИ

Ковальова А.В.

Науковий керівник – Богданова Л.О., ст. викладач

Нещодавно, в сучасній архітектурі, сформувався такий науковий напрям, як – біоніка. Від грецького, Біоніка – це життя.

Біоніка в архітектурі, по суті – це прикладна, тобто наука, що має практичне застосування, яка торкається організації різних систем і технологій, де в основі лежатимуть властивості і функції природних об'єктів.

У наш час – це одно з напрямів постмодернізму, відмінна риса якого застосування обмежених форм і природне їх об'єднання з до-вкіллям, що прогресивно розвиваються. Ще з давніх часів люди звикли запозичувати архітектурні лінії і об'єми у природи. Це привело до над-звичайних змін сучасної архітектури.

Можна сказати, що неофіційному «батьком» біоніки являється найбільший генії людства – Леонардо да Вінчі. Якщо подивитися на його креслення літальних апаратів, то неважко помітити, що в них він намагався відтворити ті ж механізми, які використовують у своєму житті птаха, коли намагаються створити підйомну силу для польоту.

У двадцятих роках ХХ в. у Німеччині та Нідерландах, виникла нова архітектурна течія, якій було властиво спотворювати загально-прийняту форму лише для досягнення видовищності об'ємів експреси-вної архітектури. Вони нагадували природні утворення: гори, пагорби, ліси і прекрасно вписувалися в існуючий ландшафт.

Першим же, хто почав використати принципи біоніки в архітек-турі був великий архітектор Антоніо Гауди. Саме йому вдалося не ли-ше відкрити декоративні елементи природи в архітектурі, але і надати спорудам подібність навколишньої природи. У сучасній архітектурі спроектована і побудована велика кількість житлових будівель за про-ектом Антоніо Гауди. А так само монастир Гюєр, знаменитий «Sagrada Familia» у Барселоні і нині залишаються і неперевершеними архітектурними шедеврами і, одночасно, найбільш талановитим і ха-